Dosarul nr. 1-131/2023
Nr.electr. 1-23169751-38-1-29112023

**S E N T I N Ţ Ă**
**în numele Legii**

06 decembrie 2023 or. Teleneşti
Judecătoria Orhei, sediul Teleneşti
Instanța de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Iurie Hîrbu
Grefier Ina Meleca

Cu participarea:
Acuzatorului de stat Petru Zmuncilă
Apărătorului Ion Luchian
În prezența :
inculpatului ***** Ștefan

a examinat în şedinţa de judecată publică, în procedură simplificată cauza penală după învinuirea lui:

***** **Ștefan**, născut la *****, născut si cu viza de reşedinţă în or.Teleneşti, str. Alexandru Marinescu, 12 si domiciliat în satul *****raionul Teleneşti, cetăţean al R.Moldova, cod personal nr*****, moldovean, studii medii, supus militar, căsătorit, persoane aflate la întreţinere - trei copii minori, anterior nu a fost cercetat penal, acuzat sub aspectul săvîrşirii infracțiunei prevăzute de art.264[1] alin.(1) Cod Penal al Republicii Moldova.

Cauza penală a fost distribuită spre judecare aleatoriu prin intermediul PIGD în regim automat în procedura judecătorului Iurie Hîrbu la data de 28.11.2023.

Examinarea cauzei s-a finalizat la data de 06.12.2023 cu pronunțarea sentinței.

Asupra mijloacelor de probă administrate şi cercetate nemijlocit în şedinţa de judecată, instanţa de judecată,

**constată**

***** **Ștefan**, la data de 04 noiembrie 2023, fiind deţinător al permisului de conducere pentru categoria A şi B, cu nr.069900441, eliberat la data de 15.06,2006, intenţionat, după ce a consumat băuturi alcoolice, contrar cerinţelor pct. 14 lit. a) din Regulamentul circulaţiei rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009 potrivit căruia *«conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenta drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să~i afecteze capacitatea de conducere*», a urcat la volanul automobilului de modelul „Ford Fiesta”, cu numărul de

înmatriculare EQG 355 şi l-a condus, pe una din străzile din localitatea Mîndreşti raionul Teleneşti, iar la aceiaşi dată, în jurul orei 19.07, a fost stopat de către angajaţii INSP al MAI, pentru verificarea actelor.

Fiind suspectat de consumul de alcool a fost supus testării alcooscopice cu folosirea mijloacelor tehnice „Drager Alcotest 6820", fiind stabilită o concentraţie a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0.39 mg/1, ceea ce potrivit art. $134^{12}$ din Codul penal, se consideră stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

**Procedura de examinare**

În cadrul ședinței de judecată din data de 04.12.2023, până la începerea cercetării judecătorești inculpatul***** Ștefan, a înaintat o cerere întocmită de el personal prin înscris autentic din care reese că, recunoaşte faptele indicate în rechizitoriu şi probele administrate la etapa urmăririi penale, nu doreşte administrarea de noi probe, solicitând instanţei, judecarea cauzei în baza probelor administrate la etapa urmăririi penale.

Apărarea, în persoana avocatului Ion Luchian în şedinţa de judecată a susţinut integral poziţia inculpatului, privind examinarea cauzei în procedura simplificată.

Partea acuzării a susţinut cererea înaintată de inculpat, relatând, că nu ar exista careva obstacole legale în privinţa aplicării art.$364^1$ Cod de procedură penală.

Instanța, analizând cererea inculpatului susținută de apărătorul său, ascultând opinia acuzatorului de stat, care au pledat pentru judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, constatând că din probele administrate în cursul urmăririi penale, care sunt concludente, pertinente și utile, rezultă că fapta inculpatului este stabilită, precum și că sunt suficiente date referitor la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, şi conform art.$364^1$ alin.(1) și (4) Codul de Procedură Penală al RM, instanţa de judecată prin încheierea protocolară a statuat că, din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sînt stabilite şi sînt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse, a admis cererea inculpatului***** Ștefan și a dispus judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

**Poziția acuzatorului de stat**

În ședința de judecată acuzatorul de stat, Petru Zmuncilă, a considerat că, circumstanțele descrise, în actul de învinuire sunt constatate expres prin probele cercetate în cadrul ședinței de judecată. Deși, inculpatul***** Ștefan nu s-a eschivat de a se prezenta în fața instanței de judecată și a făcut declarații asupra cazului, poziția acestuia urmează a fi reținută și din declarațiile făcute la faza urmăririi penale, potrivit cărora își recunoaște vina integral în săvârșirea faptei incriminate prevăzute de art.$264^1$ alin.(1) Cod penal.

Solicită, adoptarea unei sentințe de condamnare a lui***** Ștefan în comiterea infracţiunii prevăzute la art.$264^1$ alin.(1) Cod penal al R.M, și cu aplicarea prevederilor $80^1$ Cod Penal cu stabilirea măsurii de pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe termen de 180 (o sută optzeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport .

**Poziția părții apărării**

Apărătorul inculpatului***** Ștefan, avocatul Ion Luchian, a susținut propunerea acuzatorului de stat în ceea ce privește aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, astfel ca învinuitului să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității minimală.

**Analiza probelor**

Potrivit art.101 alin.(4) şi (2) Cod procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Ascultând opiniile participanților la proces, audiind inculpatul, analizând cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinenței, concludenții, veridicității şi coroborării lor, instanța de judecată, ajunge la concluzia că***** Ștefan, este vinovat de comiterea infracțiunii imputate, prevăzute de art.264[1] alin.(1) Cod Penal .

**Probele acuzării.**

La judecarea cauzei instanţa a procedat la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului prevăzute de art.105-110, 370, urmare a căruia inculpatul vina în comiterea infracţiunii încriminate a recunoscut integral vinovăția, fiind chestionat sub jurământ și prevenit pentru darea declarațiilor false, în conformitate cu art.364[1] Cod de procedură penală şi judecăţii declarând, că este deacord cu învinuirea înaintată de procuror și a declarat că, dispune de permis de conducere din anul 2006. La data de 04 noiembrie 2023, s-a urcat la volanul automobilului și s-a dus să aducă băiatul de la Mîndrești. Pe drum lângă stadion în satul Mîndrești era poliția rutieră. Fiind stopat a prezentat actele la control și a trecut testul alcoolscopic, care a indicat o concentrație de alcool de 0,39 mg/l. Vina ce i se incriminează o recunoaște integral, de cele săvârșite îi pare rău şi sincer se căiește. Este de acord să-i fie stabilită pedeapsa cu munca în folosul societății.

În afară de declaraţiile inculpatului, prezenţa în acţiunile lui***** Ștefan atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracţiunii imputate, cât şi a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracţiuni, este dovedită inclusiv şi prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale, cercetate în ședința de judecată, şi anume:

- *Declaraţiile martorului Chelari Igor* a declarat că la 04 noiembrie 2023, începând cu orele 11:00 min., împreună cu subofițerul superior al Serviciului patrulare Orhei, Telenești, Criuleni, Dubăsari al Secţiei patrulare „Centru” al Direcţiei „Centru”, Dimitraş Andrieş, a fost implicaţi în serviciu de patrulare, schimbul I, cu automobilul de serviciu marca „Dacia” model „Duster” cu n/î MAI 9893, pînă la orele 23:00. Astfel, la în jurul orelor 19:00 staţiona în localitatea Mîndreşti

raionul Teleneşti la ieşirea din sat spre localitatea *****raionul Teleneşti, cînd dînsul a stopat automobilul de model Ford Fiesta cu numere de înmatriculare EQG 355. în cadrul controlului actelor s-a stabilit că mijlocul de transport era condus de către cet.*****. I-a solicitat să prezinte permisul de conducere şi actele pe automobil. La cerinţele sale şoferul s-a conformat astfel, că sa dovedit că acesta deţine permis de conducere a mijloacelor de transport de categoriile „A" şi „B". Totodată, în cadrul discuţiei cu conducătorul mijlocului de transport, s-a văzut că acesta vorbea incoerent şi tot evita contactul cu dînsul, adică se ţinea mai departe. Astfel, observând acest lucru l-a întrebat dacă a consumat băuturi acoolice, la ce***** categoric a comunicat că nu. Cu toate acestea, avînd dubii faţă de declaraţiile acestuia suspectîndu-1 de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, şoferului***** i s-a înaintat cerinţa de a trece testarea alcooloscopică prin intermediul aparatului „Drager". I s-a înmînat muştucul sigilat, pe care el personal la disigilat iar dînusl l-a fixat în aparatul drager, după care***** a efectuat **o** suflare în acesta. în urma testului, în aerul expirat de către conducătorul auto, s-a stabilit **o** concentraţie de alcool egală cu 0,39 mg/1, ceea ce potrivit legii, corespunde stării de eberietate cu grad avanasat. La fel i s-a propus prelevarea de probe biologice în vederea stabilirii stării de ebrietate, dar conducătrorul auto a refuzat acest lucru, consemnînd personal refuzul în scris pe partea din spate a îndreptării. Constatând că, şoferul a condus autovehiculul în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, acesta a fost înlăturat de la conducere, iar cazul documentat, fiind ridicat autovehiculul care a fost transportat la parcarea auto specială din mun. Orhei şi permisul de conducere pe numele acestuia. Actele de constatare, împreună cu mijloacele materiale de probă, întocmite conform alin. (2) art. 273 din Codul de procedură penală, au fost transmise în Inspectoratul de poliţie Teleneşti, pentru a fi înregistrate în Registrul nr.l de evidenţă a sesizărilor cu privire la infracţiuni şi examinat prin prisma art. 274 din Codul de procedură penală. /f.d.14/

- *Fiind audiat în calitatate de martor Dumitraş Andrieş* a declarat că la 04 noiembrie 2023, începând cu orele 11:00 min,, împreună cu subofiţerul superior al Serviciului patrulare Orhei, Teleneşti, Criuleni, Dubăsari al Secţiei patrulare „Centru" al Direcţiei „Centru", Chelari Igor, am fost implicaţi în serviciu de patrulare, schimbul I, cu automobilul de serviciu marca „Dacia" model „Duster" cu n/î MAI 9893, pîna la orele 23:00. Astfel, la în jurul orelor 19:00 staţionau în localitatea Mîndreşti raionul Teleneşti la ieşirea din sat spre localitatea *****raionul Teleneşti, cînd colegul Chelari Igor a stopat automobilul de model Ford Fiesta cu numere de înmatriculare EQG 355. în cadrul controlului actelor s-a stabilit că mijlocul de transport era condus de către cet.*****, care deţine permis de conducere a mijloacelor de transport de categoriile „A" şi „B". Totodată, în cadrul discuţiei cu conducătorul mijlocului de transport, s-a simţit miros puternic de alcool. în continuare, fiind suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, şoferului***** i s-a înaintat cerinţa de trece testarea alcoolscopică prin intermediul aparatului „Drager", ultimul a acceptat

propunerea şi a trecut testarea, rezultatul final fiind de 0,39 mg/1 de alcool în aerul expirat. La fel i s-a propus prelevarea de probe biologice în vederea stabilirii stării de ebrietate, dar conducătrorul auto a refuzat acest lucru, consemnînd personal refuzul în scris pe partea din spate a îndreptării. Constatând că, şoferul a condus autovehiculul în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, acesta a fost înlăturat de la conducere, iar cazul documentat, fiind ridicat autovehiculul care a fost transportat la parcarea auto specială din mun. Orhei şi permisul de conducere pe numele acestuia. Actele de constatare, împreună cu mijloacele materiale de probă, întocmite conform alin. (2) art. 273 din Codul de procedură penală, au fost transmise în Inspectoratul de poliţie Teleneşti, pentru a fi înregistrate în Registrul nr. 1 de evidenţă a sesizărilor cu privire la infracţiuni şi examinat prin prisma art. 274 din Codul de procedură penală. /f.d.17/

Vinovăția lui***** Ștefan de comiterea a infracțiunii incriminate este demonstrată și prin totalitatea probelor materiale acumulate în cadrul urmăririi penale, și anume:

Actele anexate la procesul-verbal de constatare a infracțiunii întocmite de agenții de patrulare la documentarea cazului de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate de către***** Ștefan la 04 noiembrie 2023 și anume:

- *Procesul-verbal de constatare a infracţiunii din 04.11.2023* prin care a fost constatată fapta de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică de către*****, prin stabilirea şi indicarea în acesta a următoarelor elemente: data, ora, locul comiterii infracţiunii, mijlocul de transport cu care a fost comisă infracţiunea şi gradul de ebrietate al conducătorului auto. /f.d. 4 /
- *Procesul-verbal de testare alcooloscopică acţiune procesuală efectuată la 04.11.2023* în privinţa conducătorul auto*****, prin care fiind utilizate mijloacele tehnice DRAGER 6820 a fost testat în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei, potrivit căruia în aerul expirat de către bănuitul***** s-a stabilit o concentraţie de alcool egală cu 0,39 mg/1, care, conform prevederilor art. $134^{12}$ alin. (3) din Codul Penal al R. Moldova, se referă la stare de ebrietate cu grad avansat. /f.d. 6 /

- *Ordonanţa din 13.11.2023*, acţiune procesuală prin care au fost recunos In calitate de mijloc material de probă şi anexate şa cauza penală următos documente :
  - procesul - verbal de testare alcooloscopică şi tichetul Drager cu privin testarea alcooloscopică a lui***** din 04.11.2023;
  - îndreptare privind efectuarea examinării medicale pentru stabilirea stări ebrietate din 04.11.2023;
  - procesul verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 04.11.2023*****;
  - ordonanţa şi procesul verbal de ridicare din 04.11.2023 prin care a fost ric permisul de conducere nr.069900441 de la conducătorul

auto,*****;

- -procesul - verbal de ridicare si aducere a vehicolului la parcarea special VEH 01097003 din 04.11.2023; /f.d. 13/

Prin urmare, analizând declarațiile inculapatului și a martorilor, precum și mijloacele de probă, studiind multilateral, complet şi obiectiv materialele cauzei, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor în temeiul art.101 Cod de procedură penală, instanța de judecată ajunge la concluzia că, faptele reținute în sarcina lui***** Ștefan, din prezenta sentință, au fost demonstrate în afara oricărui dubiu rezonabil.

**Încadrarea juridică a faptelor inculpatului**

Conform ordonanței de punere sub învinuire, din 13.11.2023 (f.d.51-52), dar şi potrivit rechizitoriului, inculpatul***** Ștefan a fost pus sub acuzare pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.$264^1$ alin.(1) Cod Penal.

Astfel, instanța de judecată califică acțiunile lui***** Ștefan pe semnele infracțțiunei de cătegoria celor ușoare prevăzută de art. $264^1$ alin. (1) din Codul penal, cu indicii de calificare: *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.*

Articolul $264^1$ alin.(1) Cod penal, stabilește răspunderea penală, pentru Conducerea mijlocului de transport de către o persoană, care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat".

Legiuitorul, estimând in abstracto pericolul social al infracţiunilor incriminate la art.$264^1$ alin.(1) din Codul penal al RM a stabilit că acestea se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracţiuni.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală: „Toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective".

Potrivit art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală: „*Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor*".

Astfel, în cadrul cercetării judecătoreşti, instanţa cu certitudine a constatat faptul că inculpatul a condus nemijlocit mijlocul de transport în stare de ebrietate deţinând permis de conducere emis de organele competente, situaţie de fapt pe care acesta nu a contestat-o indicând modalitatea concretă şi circumstanţele săvârşirii faptei, în baza mijloacelor de probă administrate în cursul urmăririi penale, judicios a fost reconstruită ideologic situaţia de fapt, stabilindu-se în concret că inculpatul a acţionat în mod conjugat sub aspect rezolutoriu prin intenţie directă, manifestând superficialitate în raport cu respectarea prohibiţiei impuse conducătorilor mijloacelor de transport de a conduce mijloace de transport în stare de ebrietate alcoolică.

Or, instanţa reţine că elementul material al laturii obiective a infracţiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) Cod penal s-a realizat prin activitatea inculpatului de a conduce autoturismul în condiţiile în care avea în aerul expirat o concetraţie de alcool în cantitate de 0,75 mg/l. Urmarea imediată, ca element al laturii obiective, este prezumată de lege, şi constă în starea de pericol pentru siguranţa traficului rutier generată de conduita inculpatului.

Conducerea mijlocului de transport de către o persoană având o alcoolemie peste limitele legale este o infracţiune de pericol, starea de pericol pentru siguranţa circulaţiei rutiere este inerentă elementului material al infracţiunii şi se produce în momentul în care punerea în mişcare şi deplasarea autovehiculului dobândeşte semnificaţia unei „conduceri”.

În acel moment are loc şi consumarea infracţiunii. În speţă, inculpatul atât la faza de urmărire penală, cât şi în instanţa de judecată a indicat că a consumat alcool apoi s-a urcat la volanul mijlocului de transport într-o stare în care nu era admisă prin prohibiţia normei încriminate.

Faptul că inculpatul a recunoscut consumul de alcool, nu înlătură răspunderea penală şi nici nu diminuează riscul pe care îl protejează norma art. 264[1] alin. (1) Cod penal, şi prin urmare acest argument nu poate atenua situaţia inculpatului în cadrul actualului proces.

Instanţa apreciază că acest fapt nu înlătură existenţa faptei de conducere a mijlocului de transport de către inculpat în stare de ebrietate, or din această perspectivă nu este relevant momentul în care inculpatul a consumat alcool de vreme ce această împrejurare este anterioară urcării la volan, în ceea ce priveşte latura subiectivă, intenţia inculpatului rezultă din împrejurarea că, deşi ştia că a consumat anterior o cantitate de alcool, a avut reprezentarea faptului că alcoolemia sa este crescută şi poate fi peste limita prevăzută de lege, dar a decis totuşi să se urce la volanul mijlocului de transport şi să îl conducă, a prevăzut pericolul reprezentat de acţiunea sa de a conduce în aceste condiţii şi deşi nu a urmărit, a acceptat producerea unei asemenea stări de pericol pentru siguranţa traficului rutier. În situaţia infracţiunii ce face obiectul prezentului dosar, relevantă este alcoolemia pe care inculpatul o prezintă la momentul conducerii în trafic. Inculpatul nu a contestat acţiunile organelor de constatare aflate în exerciţiul funcţiei, semnând toate actele materiale survenite prin prisma documentării cazului, ceea ce denotă că acesta şi-a asumat starea de fapt stabilită asupra cărora nu a formulat careva

obiecţiuni, or acesta, chiar în cadrul şedinţei judiciare a recunoscut integral acţiunile indicate în rechizitoriu regretând în esenţă conduita sa din 04.11.2023.

Din toate probele administrate în cauză instanţa reţine că starea de fapt este cea arătată în actul de sesizare.Reţinerea săvârşirii infracţiunii în sarcina inculpatului, atrage pe cale de consecinţă răspunderea penală a acestuia şi necesitatea aplicării pedepsei raportat la pericolul social concret al faptei incriminate, în vederea restabilirii valorilor sociale ameninţate.

**Individualizarea pedepsei inculpatului**

În conformitate cu art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanţele judecătoreşti în cursul procesului sînt obligate să activeze în aşa mod încît nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată şi ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrîngere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.

Potrivit art.6 alin.(1) din Codul Penal, persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie.

Conform art.26 alin. (2) Codul de procedură penală, „Judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă".

În acord cu art.93 alin. (l) Codul de procedură penală," Probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei".

În conformitate cu prevederilor art.376 Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova "instanţa de judecată la adoptarea sentinţei este în drept să facă trimiteri numai la probele cercetate în şedinţa de judecată".

Potrivit art. 101 alin.(1)-(3) Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova - fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Din economia normei art.101 alin. (4) Codul de procedură penală, Instanţa de judecată este obligată să pună la baza hotărîrii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Potrivit art.100 al.4 CPP toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În sensul dat, urmează a fi reflectate şi rigorile art.6 alin. (1) al Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, care indică că „orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către oinstanţă independentă şi

impartială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa”.

Conform art. 384 Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

La adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) Codul de procedură penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

În scopul calificării corecte a faptei descrise, instanţa de judecată ţine cont de următoarele.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) Codul Penal al RM „Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.”

În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Codul Penal al RM „Se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod”.

Potrivit art. 113 Cod Penal al RM „Se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători”.

În continuare, instanţa reţine că potrivit art. 14 Codul penal al Republicii Moldova, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârşită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală. Nu constituie infracţiune acţiunea sau inacţiunea care, deşi, formal, conţine semnele unei fapte prevăzute de prezentul cod, dar, fiind lipsită de importanţă, nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracţiuni.La stabilirea categoriei pedepsei instanța de judecată ia în considerație că, inculpatul***** Ștefan a fost găsit vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. $264^1$ alin. (1) Cod penal al RM, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea

felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acestuia.

După această notație, instanţa de judecată accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracţiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Conform prevederilor art.8 Cod penal al RM, caracterul infracţional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârşirii faptei.

Potrivit art.61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, edeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Instanţa concluzionează că, sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile

şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Potrivit alin. (2) art. 16 Cod penal al RM, infracţiunea comisă de către inculpatul***** Ștefan este calificată ca ușoară.

La stabilirea categoriei pedepsei instanța de judecată ia în considerație că, conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanțele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții a drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei instanța de judecată ține cont și de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul săvârșirii acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viaţă ale familiei acestuia.

În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțelege cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanța de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „*natura şi durata sancțiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.*

Astfel, la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei instanța ia în consideraţie faptul că inculpatul***** Ștefan a contribuit la descoperirea infracțiunii prin recunoașterea deplină a vinovăției, se căiește de cele comise, a comis o infracțiune ușoară, la evidența medicului necrolog sau psihiatru nu se află, anterior nu a mai fost certat cu lege se caracterizează pozitiv .

De asemenea, în detrimentul inculpatului***** Ștefan nu au fost găsite circumstanţe agravante. Acuzatorul de stat în rechizitoriu la fel nu a stabilit şi nu a indicat existenţa circumstanțelor agravante.

Totodată, la stabilirea mărimii pedepsei instanța atestă că, inculpatul a recunoscut integral vina, solicitând examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. $364^1$ Cod de procedură penală al RM. Prin urmare, la stabilirea pedepsei pentru speță au incidență prevederile art. $364^1$ alin. (1) Cod de procedură penală și art. $80^1$ alin.1 Cod Penal.

Prin urmare, la aplicarea pedepsei instanța de judecată se va conduce și de prevederile art.$364^1$ alin.(1) Codul de procedură penală care indică că, pînă la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Iar potrivit art.$80^1$ alin.(1) Cod Penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Din considerentele indicate şi ţinînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, aplicând-se în dosar efectele alin. (1) art. $364^1$ Cod de procedură penală al RM, şi art.$80^1$ al.1 CP , prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi așteptările societății faţă de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa lui***** Ștefan urmează să fie stabilită

prin aplicarea art.67 CP sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, ţinîndu-se cont de limitele şi categoria sancțiunii prevăzute de către legislator la art. 80[1] alin. (1) Cod penal al RM.

După cum sa menționat „*supra*”***** Ștefan a fost găsit vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal al RM, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Prin prisma normelor citate supra, instanţa de judecată urmează să stabilească noi limite cu care va opera la stabilirea pedepsei inculpatului, astfel că se va reduce cu o pătrime din limita minimă a muncii neremunerată în folosul comunităţii de 200 ore și a limitei maxime de 240 de ore prevăzut de sancțiunea art.264[1] al.4 Cod penal al RM, stabilindu-se noi limite potrivit cărora limita minimă aplicabilă în cazul municii neremunerate în folosul comunității limita minima va fi de 150 ore și limita maximă va fi de 180 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Astfel, reieșind din circumstanţele cauzei cît și din cele constatate supra, ținând cont de personalitatea inculpatului, de atitudinea inculpatului precum și având în vedere că faptele comise de către inculpat ce constituie un exemplu negativ, instanţa de judecată apreciază că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 ( o sută șasezeci ) ore.

Din considerentele indicate şi ţinînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, aplicând-se în dosar efectele alin. (1) art.80[1] Cod penal şi prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi așteptările societății faţă de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa lui***** Ștefan urmează să fie stabilită sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, ţinîndu-se cont de limitele şi categoria sancțiunii prevăzute de către legislator la art. 264[1] alin. (1) Cod penal al RM, cu reducerea pedepsei cu o treime, și anume în mărime de 160 (o sută șasezece ) ore muncă neremunerată cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Astfel, conducându-se de scopurile pedepsei penale, consfințite de art.61 alin.(2) Cod penal, luând în considerare prevederile art.70 alin.(2) din Codul penal, reieșind din: personalitatea inculpatului***** Ștefan, care după cum sa menționat *supra*, anterior nu a fost judecat, nu se află la evidența medicului narcolog și /sau psihiatru, la locul de trai se caracterizează pozitiv, reieșind din caracterul infracțiunilor, care potrivit prevederilor art.16 alin.(3) Cod penal, se atribuie la categoria celor ușoare, instanța de judecată consideră că, în privința inculpatului***** Ștefan, pentru comiterea de către acesta a infracțiunii imputate, este echitabilă aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremeunerată în folosul comunității, în limitele stabilite și prevăzute de legea penală pentru infracțiunile săvârșite, considerând că, doar prin aplicarea acestei pedepsei, se va atinge scopul pedepsei penale.

**Măsura preventivă**

În conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) pct.5) din Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea, dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului.

Potrivit materialelor dosarului penal, măsură preventivă în privința lui***** Ștefan a fost aplicată prin ordonanța procurorului din data de 22.11.2023 obligația de a nu părăsi țara pe un termen de 60 zile.

**Cheltuieli judiciare**

Potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct.14 din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea privind cine şi în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) din CPP „Cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.” Alin. (2) al normei citate, prevede categoriile cheltuielilor judiciare.

Potrivit prevederilor art.229 alin.(1) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului, iar conform alin.(2) instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare (…).

Potrivit materialelor cauzei penale, în cadrul procesului penal, nu au fost suportate cheltueli judiciare.

**Acțiunea civilă și soarta corpurilor delicte**

Potrivit materialelor cauzei penale şi a anexei la rechizitoriu în cauza penală examinată, acțiune civilă nu a fost înaintată.

La materialele dosarului penal nu au fost anexate corpuri delicte .

În conformitate cu prevederile art. 7, 61, 70, 72, 75 – 77, 84, 179 și $80^1$ alin.1 și $264^1$ alin.1 Codul penal, art. 341, $364^1$ , 384, 385, 389, 392-395 și 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

## HOTĂRĂȘTE

***** **Ştefan**, se recunoaşte vinovat și se condamnă în comiterea infracțiunii prevăzute de art.$264^1$ alin.(1) din Codul penal și în temeiul acestei legi, prin aplicarea art.$80^1$ alin.1 Cod penal i se stabilește pedeapsa sub forma de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 160 ( o sută șasezece ) ore muncă neremunerată în folosul comunității , cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

A obliga inculpatul***** Ștefan  în termen de cinci zile de la intrarea sentinței în vigoare să se prezinte la Biroul de Probațiune din raza de domiciliu în scopul organizării supravegherii executării pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității.

În temeiul art.67 alin.(1) din Codul penal, se aduce la cunoștință inculpatului***** Ștefan că în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculîndu-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Se menține măsura preventivă față de***** Ștefan – obligațiunea de nepărăsire a țării, până la definitivarea sentinței.

Copia sentinței , urmează a fi expediată în termen de pînă la 10 zile de la definitivare, Agenției Servicii Publice pentru întreprinderea măsurilor de anulare a permisului de conducere nr.069900441, eliberat la data de 15.06.2006, pentru categoriile A şi B, pe numele lui***** Ștefan.

Sentinţa poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei (sediul Telenești), invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită

Sentința pronunțată integral la 06.12.2023.

Preşedintele şedinţei, judecătorul: Iurie HÎRBU
Copia corespunde originalului judecătorul Iurie HÎRBU